

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraken in zaken nrs. 06/63285 en 07/42 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 3 juni 2008 in de
gedingen tussen:

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij ongedateerd besluit, verzonden op 14 december 2006, heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COa) het verzoek van
(hierna: de vreemdelingen) om vergoeding van legeskosten afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraken van 3 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraken zijn aangehecht.

Tegen deze uitspraken hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Het COa heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraken leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraken dienen te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraken.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

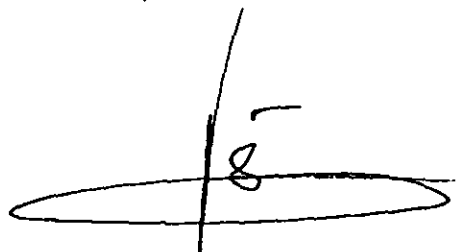
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 september 2008

382-565.

Verzonden: 23 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

14 december 2006
op de Post gedean
voor de familie

ilja
Bijlage 2

Uw aanvraag dd: 26-09-2006
M.b.t. fam.
Beschikking buitengewone kosten

Geachte heer,

Inleiding

Bij schrijven van 26 september 2006 heeft u het COA verzocht tot vergoeding van de door u verschuldigde buitengewone kosten in verband met leges. Het COA bericht u hierbij als volgt:

Besluit

Het COA heeft uw aanvraag afgewezen. Hieronder volgt de reden waarom uw aanvraag is afgewezen.

Juridisch kader

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) is bepaald:

'De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:

(...)

g. betaling van buitengewone kosten.'

In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid van de Rva 2005 bepaalt in dit verband:

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

'Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.'
en

'Buitengewone kosten worden slechts betaald voorzover vooraf door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming.'

Artikel 17, vijfde lid van de Rva 2005 luidt:

'Kosten die samenhangen met een door de asielzoeker ingediende aanvraag als bedoeld in artikel 24 tweede lid van de Vreemdelingenwet 2000, dan wel met een door de asielzoeker gepleegde onrechtmatige daad, gepleegd misdrijf of begane overtreding zijn in ieder geval geen buitengewone kosten zoals bedoeld in het eerste lid.'

In artikel 17, zesde lid Rva 2005 is een uitzondering opgenomen op de hoofdregel dat legeskosten niet voor vergoeding als buitengewone kosten in aanmerking komen. Deze uitzondering geldt alleen voor de in artikel 17 zesde lid omschreven gevallen.

Buitengewone kosten kunnen derhalve voor vergoeding in aanmerking komen indien:

- a. vooraf toestemming is verleend door het COA tot het maken van deze kosten;
- b. deze kosten noodzakelijk zijn;
- c. en deze kosten niet uit de gewone toelage dan wel op andere wijze bekostigd kunnen worden.

Legeskosten worden echter niet als buitengewone kosten door het COA vergoed.

Motivatie

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft met de invoering van de Rva 2005 het oogmerk gehad legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden. Dit is in lijn met het beleid (Kamerstukken II, 2003/04, 29 200 VI, nr 165) zoals tussen de Minister en de Tweede Kamer overeengekomen en waarvan het uitgangspunt is dat voor on- en minvermogende geen apart tarief zal gelden en evenmin een hardheidsclausule zal worden voorzien. Tevens is de vreemdeling zelf verantwoordelijk voor het nakomen van zijn (financiële) verplichtingen. Met de wijziging van artikel 17 lid 5 Rva 2005 (Staatscourant 12 september 2006 nr 177) is de bedoeling van de Minister expliciet in Rva 2005 opgenomen.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

De uitzonderingsbepalingen van artikel 17, zesde lid van de Rva 2005 zijn voorts niet op u van toepassing.

Nu het verzoek tot vergoeding van de legeskosten geen grondslag vindt in artikel 17 van de Rva 2005, zal het COA niet overgaan tot het vergoeden van de legeskosten.

Rechtsmiddelenclausule

Als u het niet eens bent met dit besluit kunt u beroep bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage instellen. U kunt dit doen binnen vier weken na de dag waarop het besluit aan u bekend is gemaakt. Het beroepschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
Faxnummer 023 - 512 66 01

Voor het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
de Algemeen Directeur,
namens deze,

managier Opvang

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/63285, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers te Rijswijk, verweerder,
gemachtigde: mr. I.A. van der Valk – in 't Voen, ambtenaar bij verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit bekendgemaakt op 15 december 2006 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot vergoeding van legeskosten in verband met de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 29 december 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 22 april 2008 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.
Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: Rva 2005) luidt voorzover van belang als volgt:

“De opvang in een opvangvoorziening omvat in elk geval de volgende verstrekkingen: (...) g. betaling van buitengewone kosten.”

Artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 luidt voorzover van belang als volgt:

“Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.”

Artikel 17, vijfde lid, van de Rva 2005 luidt voorzover van belang als volgt:

“Kosten die samenhangen met een door een asielzoeker ingediende aanvraag als bedoeld in artikel 24 van de Vreemdelingenwet 2000 (...) zijn in ieder geval geen buitengewone kosten als bedoeld in het

procedurenummer: AWB 06/63285

2

eerste lid."

2.2. Verweerder heeft eisers aanvraag afgewezen en daarbij overwogen dat vergoeding van de door hem gevraagde kosten niet mogelijk is, omdat artikel 17, vijfde lid, van de Rva 2005 zulks niet toestaat en eiser niet valt onder de uitzonderingsbepalingen van artikel 17, zesde lid, van de Rva 2005.

2.3. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder uit vorenomschreven wettelijk kader ten onrechte afleidt dat geen vergoeding van legeskosten mogelijk zou zijn, dat geen rekening is gehouden met zijn bijzondere omstandigheden, te weten zijn financiële situatie, waardoor hij niet in staat is de gewenste vergunningaanvraag in te dienen.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank volgt het standpunt van verweerder. De bijzondere omstandigheid die eiser heeft aangevoerd valt niet onder een van de uitzonderingen in artikel 17, zesde lid, van de Rva 2005. Ook heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat geen sprake was van onevenredig nadeel voor eiser. De Rva 2005 ziet immers op een doelgroep, waarbinnen geldgebrek vaak een belemmerende rol speelt.

Mitsdien zal het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht ziet de rechtbank onvoldoende termen.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/63285

3

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hamete, rechter, in tegenwoordigheid van V.A. van de Weyer, griffier.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 03 JUN 2008

Afschrift verzonden op: 03 JUN 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/42, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiseres,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers te Rijswijk, verweerder,
gemachtigde: mr. I.A. van der Valk – in 't Veen, ambtenaar bij verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit, bekendgemaakt 15 december 2006, afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres tot vergoeding van legeskosten in verband met de aanvraag van eiseres tot verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 29 december 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 22 april 2008 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.
Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: Rva 2005) luidt voorzover van belang als volgt:

“De opvang in een opvangvoorziening omvat in elk geval de volgende verstrekkingen: (...)
g. betaling van buitengewone kosten.”

Artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 luidt voorzover van belang als volgt:

“Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.”

Artikel 17, vijfde lid, van de Rva 2005 luidt voorzover van belang als volgt:

“Kosten die samenhangen met een door een asielzoeker ingediende aanvraag als bedoeld in artikel 24 van de Vreemdelingenwet 2000 (...) zijn in ieder geval geen buitengewone kosten als bedoeld in het

procedurenummer: AWB 07/42

2

eerste lid."

2.2. Verweerder heeft eiseresses aanvraag afgewezen en daarbij overwogen dat vergoeding van de door hem gevraagde kosten niet mogelijk is, omdat artikel 17, vijfde lid, van de Rva 2005 zulks niet toestaat en eiser niet valt onder de uitzonderingsbepalingen van artikel 17, zesde lid, van de Rva 2005.

2.3. Eiseres heeft in beroep aangevoerd dat verweerder uit vorenomschreven wettelijk kader ten onrechte afleidt dat geen vergoeding van legeskosten mogelijk zou zijn, dat geen rekening is gehouden met haar bijzondere omstandigheden, te weten haar financiële situatie, waardoor zij niet in staat is de gewenste vergunningaanvraag in te dienen.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank volgt het standpunt van verweerder. De bijzondere omstandigheid die eiseres heeft aangevoerd valt niet onder een van de uitzonderingen in artikel 17, zesde lid, van de Rva 2005. Ook heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat geen sprake was van onevenredig nadeel voor eiseres. De Rva 2005 ziet immers op een doelgroep, waarbinnen geldgebrek vaak een belemmerende rol speelt.

Mitsdien zal het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht ziet de rechtbank onvoldoende termen.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 07/42

3

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, in tegenwoordigheid van V.A. van de Weyer, griffier.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 03 JUN 2008

Afschrift verzonden op: 03 JUN 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet gedrukt worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P. J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr drs C.R. Jansen
 Mr J.W.E. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Tel. (078) 639 99 00
 Fax (076) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
30 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	✓ B
BEHANDELD DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 30 juni 2008

Betreft : Appelschrift COA

Inzake : Hoger Beroep
 - /COA

IND kenmerk : 0011.01.2014 en 0203.19.8040
 Proc.nr. Rb : 06/63285 en 07/42

Appellanten

Eerste appellant :
 Geboren :
 Nationaliteit : Armeense

Tweede appellant :
 Geboren :
 Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Centraal Orgaan opvang Asielzoekers
 adres : Sir Winston Churchillaan 366a

datum uitspraak : 03-06-2008
 datum verzending : 03-06-2008

-2-

Geven eerbiedig te kennen,

_____, geboren op _____, van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "eerste appellant";

en

_____, geboren op _____ van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "tweede appellant";

allen thans verblijvende te Rotterdam, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Bij beschikking van 15 december 2006 heeft het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (verder te noemen "verweerder"), de aanvragen van appellanten afgewezen om vergoeding van buitengewone kosten, te weten vergoeding van de legeskosten welke samenhangt met de aanvragen van appellanten voor verlening van verblijfsvergunningen regulier.

Op 29 december 2006 zijn per fax binnen de daartoe gestelde termijn van vier weken bij het CIV te Haarlem onderhavig beroepschriften ingediend.

De gronden van de beroepschriften zijn aangevuld middels schrijven van 24 januari 2007.

De openbare behandeling van de beroepschriften heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 22 april 2008.

Bij uitspraak van 3 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, de ingediende beroepschriften ongegrond verklaard (produkties 1a en 1b.)

Appellantten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

-3-

2. Grieven

2.1.2: motiveringsgebrek

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4 het volgende overwogen:

"De rechtbank volgt het standpunt van verweerder. De bijzondere omstandigheid die eiseres heeft aangevoerd valt niet onder een van de uitzonderingen in artikel 17, zesde lid, van de Rva 2005. Ook heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat geen sprake was van onevenredig nadeel voor eisers. De Rva 2005 ziet immers op een doelgroep, waarbinnen geldgebrek vaak een belemmerende rol speelt. "

2.1.2 toelichting

Hetgeen onder 2.2.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten zijn van mening dat, mede gelet op hetgeen in beroep is aangevoerd, de rechtbank niet louter had kunnen verwijzen naar de overweging van verweerder. Sterker nog, de rechtbank voert als het ware een soort van cirkelredenering. De aanvraag van appellanten is juist ingediend om deze bijzondere bijstand te verkrijgen, vanwege "financiële belemmeringen om dit bedrag zelf te kunnen voldoen, nu appellanten nog onder het COA vallen.

De rechtbank stelt, min of meer vrij vertaalt dat nu de Rva ziet op deze doelgroep, appellanten niet in aanmerking komen voor de uitzonderingen van artikel 17 lid 5 en lid 6 van de Rva 2005.

Appellanten stellen dat, nu zij juist vallen onder de Rva 2005, verweerder en in het verlengde daarvan, de rechtbank, terdege integraal had dienen te toetsen of zij in aanmerkingen komen voor deze uitzonderingsbepalingen en aldus, vergoeding van de desbetreffende kosten.

Ten onrechte heeft de rechtbank verweerder gevolgd, daar waar juist de rechtbank had dienen te bewerkstelligen dat verweerder in onderhavig individueel geval zelfstandig en zorgvuldig de desbetreffende belangen zou afwegen en deze ook had dienen te motiveren in de beschikking.

